

EDNA ST. VINCENT MILLAY

L'AMOR NO HO ÉS TOT

ANTOLOGIA POÈTICA

SELECCIÓ I TRADUCCIÓ DE L'ANGLÈS
DE MARCEL RIERA

BARCELONA 2017

QUADERNS CREMA

Publicat per
QUADERNS CREMA

Muntaner, 462 - 08006 Barcelona
Tel. 934 144 906 - Fax. 934 636 956
correu@quadernscrema.com
www.quadernscrema.com

© by Edna St. Vincent Millay
© de la selecció i la traducció, 2017 by Marcel Riera
© d'aquesta edició, 2017 by Quaderns Crema, S.A.

Drets exclusius d'aquesta traducció:
Quaderns Crema, S.A.

A la coberta, *Papaver rhoeas* (1845), d'Anna Atkins

ISBN: 978-84-7727-579-4
DIPÒSIT LEGAL: B. 7521-2017

AIGUADEVIDRE *Gràfica*
QUADERNS CREMA *Composició*
ROMANYÀ-VALLS *Impressió i relligat*

PRIMERA EDICIÓ *abril de 2017*

Sota les sancions establertes per les lleis,
queden rigorosament prohibides, sense l'autorització
per escrit dels titulars del copyright, la reproducció total o
parcial d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment mecànic
o electrònic, actual o futur—inclouent-hi les fotocòpies i la difusió
a través d'Internet—, i la distribució d'exemplars d'aquesta
edició mitjançant lloguer o préstec públics.

«RENAISSANCE»
RENAIXENÇA
(1917)

AFTERNOON ON A HILL

I will be the gladdest thing
Under the sun!
I will touch a hundred flowers
And not pick one.

I will look at cliffs and clouds
With quiet eyes,
Watch the wind bow down the grass,
And the grass rise.

And when lights begin to show
Up from the town,
I will mark which must be mine,
And then start down!

LA TARDA EN UN TURÓ

Seré la cosa més alegre
que el sol ha il·luminat!
Palparé les flors a grapades
i no en colliré cap.

Miraré els estimballs i els núvols
amb ulls sense aclucar,
i veuré el vent com vincla l'herba
i l'herba es torna a alçar.

I quan de nou les llums s'encenguin
a la ciutat que sé,
diré quina haurà de ser meva
i després baixaré!

ASHES OF LIFE

Love has gone and left me and the days are all
alike;
Eat I must, and sleep I will,—and would that night
were here!
But ah!—to lie awake and hear the slow hours
strike!
Would that it were day again!—with twilight
near!

Love has gone and left me and I don't know what to do;
This or that or what you will is all the same to me;
But all the things that I begin I leave before I'm
through,—
There's little use in anything as far as I can see.

Love has gone and left me,—and the neighbors knock
and borrow,
And life goes on forever like the gnawing of a mouse,—
And tomorrow and tomorrow and tomorrow and
tomorrow
There's this little street and this little house.

CENDRES DE VIDA

L'amor se n'ha anat i m'ha deixat i els dies són tots
semblants;
he de menjar i hauré de dormir, i voldria que la nit fos
aquí!
Però, ai!, jeure desperta i sentir les hores lentes que van
tocant!
Voldria que ja fos de dia i que el vespre fos a punt de
venir!

L'amor se n'ha anat i m'ha deixat i jo no sé què fer;
això o allò o el que tu vulguis, per mi tant li fa;
però les coses que començo les deixo i no les
acabo bé...
Des del meu punt de vista, tot plegat és en va.

L'amor se n'ha anat i m'ha deixat i els veïns truquen per
demandar,
i la vida mai no s'atura, com el rosec d'un ratolí,
i demà i demà i demà i demà
quedarà aquest carreró i la caseta que hi tinc
per a mi.

THE DREAM

Love, if I weep it will not matter,
And if you laugh I shall not care;
Foolish am I to think about it,
But it is good to feel you there.

Love, in my sleep I dreamed of waking,—
White and awful the moonlight reached
Over the floor, and somewhere, somewhere
There was a shutter loose,—it screeched!—

Swung in the wind!—and no wind blowing!—
I was afraid, and turned to you,
Put out my hand to you for comfort,—
And you were gone! Cold, cold as dew,

Under my hand the moonlight lay!
Love, if you laugh I shall not care,
But if I weep it will not matter,—
Ah, it is good to feel you there!

EL SOMNI

Amor, si jo ploro no té importància,
i si tu rius a mi tant me farà;
sóc ximpleta només de pensar-hi,
però és bo sentir que tu ets allà.

Amor, dormint somniava que estava desperta:
blanca i terrible, al terra es va escampar
la llum de la lluna, i no sé on, en alguna banda,
un finestró balder després va grinyolar!

Es gronxava amb el vent... i el vent no bufava!
Espantada, cap a tu em vaig girar,
vaig estirar la mà perquè em confortessis
i ja no hi eres! I sota la meva mà,

la llum de la lluna, freda, freda com la rosada!
Amor, si tu rius, a mi tant me farà,
però si jo ploro no té cap importància...
Ah, que n'és de bo sentir que tu ets allà!

GOD'S WORLD

O world, I cannot hold thee close enough!
Thy winds, thy wide grey skies!
Thy mists, that roll and rise!
Thy woods, this autumn day, that ache and sag
And all but cry with colour! That gaunt crag
To crush! To lift the lean of that black bluff!
World, World, I cannot get thee close enough!

Long have I known a glory in it all,
But never knew I this;
Here such a passion is
As stretcheth me apart,—Lord, I do fear
Thou'st made the world too beautiful this year;
My soul is all but out of me,—let fall
No burning leaf; prithee, let no bird call.

EL MÓN DE DÉU

Oh, món, no puc abraçar-te prou fort!
Els teus vents, els teus amples cels grisos!
Les teves boires, que rodolen i s'alcen!
Els teus boscos, aquest dia de tardor,
aquest mal que s'enfonsa amb crits de color!
Aquest cingle on esclafar-se! He esquivat
la inclinació del negre penya-segat!
Món, món, no puc abraçar-te prou fort!

Prou que he conegut la glòria en tot plegat,
però això no ho sabia; tanta passió
que aquí se m'enduu: Senyor,
temo el teu engany:
has fet el món massa bonic enguany;
la meva ànima se m'ha escapat:
que no caigui cap fulla cremant;
et prego que de cap ocell no se senti el cant.

TAVERN

I'll keep a little tavern
 Below the high hill's crest,
Wherein all grey-eyed people
 May set them down and rest.

There shall be plates a-plenty,
 And mugs to melt the chill
Of all the grey-eyed people
 Who happen up the hill.

There sound will sleep the traveller,
 And dream his journey's end,
But I will rouse at midnight
 The falling fire to tend.

Aye, 'tis a curious fancy—
 But all the good I know
Was taught me out of two grey eyes
 A long time ago.

TAVERNA

Portaré una petita taverna
just a sota d'aquells turons d'allà,
on tots els que tinguin ulls grisos
puguin seure i reposar.

Hi haurà menjar en abundància
i tasses perquè es fongui el fred
de tots els que tinguin ulls grisos
i al turó pugin de dret.

El so hi adormirà aquell que viatja
i que del viatge somnia el final,
però jo m'aixecaré a altes hores
perquè el foc feble cremi com cal.

Sí, és una curiosa quimera,
però tot allò que conec d'excel·lent
van ensenyar-m'ho dos ulls grisos
fa molt de temps.

THE SHROUD

Death, I say, my heart is bowed
Unto thine,—O mother!
This red gown will make a shroud
Good as any other!

(I, that would not wait to wear
My own bridal things,
In a dress dark as my hair
Made my answerings.

I, to-night, that till he came
Could not, could not wait,
In a gown as bright as flame
Held for them the gate.)

Death, I say, my heart is bowed
Unto thine,—O mother!
This red gown will make a shroud
Good as any other!

LA MORTALLA

Mort, dic, el meu cor s'inclina
cap a tu, oh, mare!
Aquest vestit vermell serà una mortalla
tan bona com qualsevol altra!

(Jo, que no m'esperaria per posar-me
el vestit de núvia,
amb una roba fosca com la cabellera,
a mi mateixa em vaig respondre.

Anit, fins a la seva arribada,
no podia, no podia esperar-me,
amb un vestit brillant com una flama
per ells vaig obrir la porta).

Mort, dic, el meu cor s'inclina
cap a tu, oh, mare!
Aquest vestit vermell serà una mortalla
tan bona com qualsevol altra!